

2020. január 25., szombat

SZENT JÓZSEF NAPI ÜZENETE, AMELYET URUGUAYBAN, PAYSANDÚBAN, AURORA MÁRIA-KÖZPONTJÁBAN ADOTT ÁT A LÁTNOK LUCÍA DE JESÚS NŐVÉR SZÁMÁRA

A sivatagban járni és hagyni, hogy Isten ereje legyőzzön benneteket, nem jelenti azt, hogy közömbösek vagytok az élet vagy embertársaitok iránt. A sivatag elvezet benneteket Isten megismeréséhez, hogy képesek legyetek arra, hogy az összes teremtményt és az összes életformát megtaláljátok a Teremtőben.

A sivatag egy találkozás.

A szívek megtapasztalják a Találkozást az üresség, a szárazság és a magány átvészélése után; a sivatag első szakaszának meghaladása után, a szív megtisztítása és átadása után Istennek, aki a tiszta víz egyetlen és végső Forrása. Istenben fedezitek fel az igazságot, a tisztaságot és magát az Életet, amely magában hordozza az összes teremtményt.

A sivatag egy módja annak, hogy valóban találkozzatok a felebarátotokkal. Ha megismeritek magatokat, ha elhagyjátok a látszatot, a mankókat, a láncokat, akkor ti is elkezdtek tiszta szemmel látni. Miután átkeltek a sivatagon és megtaláljátok Istent, képesek lesztek Őt mindenben és mindenkiben észrevenni, és felfedezni az emberiség lényegében megnyilatkozó Szeretetét.

Amikor egy szív szárazságban él, az nem azért van, mert egyszerűen csak átkel a sivatagon, hanem azért, mert belépett a sivatagba. De szüksége van arra, hogy benne járjon, hogy hagyja magát átalakítani általa, hogy megélje az ürességet és a Találkozást is.

A sivatag szakaszokból, felfedezésekből, mély és belső megtapasztalásokból áll, amelyeket ma kell megérteni. Ha szívetek szárazságot, ürességet, kísértést, magányt érez, menjetek mélyebbre abban, amit tapasztaltok, és jussatok el az átadáshoz, a hit kinyilatkoztatásához.

Engedjétek el a mankókat, a láncokat. Engedjétek el az emberi, sőt a szellemi támaszokat is, amelyek erények és képességek formájában nyilvánulnak meg, és engedjétek meg magatoknak, hogy semmik legyetek.

Menjétek a sivatagban egy hosszú úton, ami azt jelenti, hogy kiüresítitek magatokat.

Érezzétek, hogy a semmiben lebegtek, és ugyanakkor nagyon közel érzitek magatokat ahhoz, hogy megérintsétek Istent.

A sivataggal való találkozás az, ami megerősít benneteket, hogy megújítsátok Isten Szeretetét. Ha nincs sivatag, nincs Krisztusi Szeretet. De nem csak arról beszélek, hogy megérintitek a forró homokot a lábatokkal, és érzitek a szárazságát; arról beszélek, hogy tudjátok, hogy a sivatagban vagytok, elfogadjátok, beléptek, és teljes mértékben megélik.

Ezért beszélek nektek a sivatagról, nem azért, hogy fellélegezhessetek, hanem hogy bátorságot adjak nektek. Bátorságot ahhoz, hogy semmik legyetek.

Áldásomat adom erre.

Legtisztább Szent József